

NÁZEV:

ŘEČ HUDBY: Claudio Monteverdi jako průkopník moderní práce s textem

ABSTRAKT:

Tématem této práce je význam tvorby Claudia Monteverdiho pro vývoj způsobu zacházení s textem v hudbě na přelomu renesance a baroka. Monteverdi je skladatelem, v jehož kompozici můžeme sledovat vývoj od kontrapunktických technik tradiční vokální polyfonie 16. století až po čistě monodický přístup ke skladbě, jak se poté uplatňuje v barokní hudbě. Text je pak tvůrčím prvkem, který autorovu práci ovlivňuje a vede ho od prvních experimentů s hudebním znázorněním jednotlivých slov v madrigalech až k dramatickému vyjádření textu ve stylu malé operní scény a opery. Monteverdi ve svém díle používá zvukomalbu v míře do té doby naprosto nevídané. Pro slova, která obsahují nějaký výrazný emoční náboj, vynalézá nová hudební vyjádření. Prudké disonance pro slova bolestná, či lehké rytmické figury pro slova radostná. Je prvním skladatelem, který dokáže mistrně zkombinovat dokonalé technické zpracování s dramatickou linkou díla. Jeho tvorba je pomyslným mostem mezi hudbou dvou epoch, z nichž v první je text pouze „služebníkem“ hudby, kdežto v té následující již hudbě vládne.

Práce mapuje stav teorie a praxe v oblasti práce s textem v průběhu 16. a na začátku 17. století v mezích kompozičních stylů tohoto období a zasazuje do tohoto rámce Monteverdiho tvorbu. Zachycuje postupný proces utváření nového hudebního jazyka v tvorbě Claudia Monteverdiho v souvislosti s využitím textu jako jednoho z hlavních činitelů, které mají vliv na výběr kompozičních prvků. Hlavním cílem práce je pak zhodnocení přínosu Claudia Monteverdiho v oblasti práce s textem, a to především na základě hudebně textové analýzy vybraných děl a jejich srovnání s tvorbou jiných významných autorů téže doby.

KLÍČOVÁ SLOVA:

Claudio Monteverdi, frankovlámská škola, kontrapunkt, vokální polyfonie, homofonie, monodie, imitace, madrigal, opera, text, zvukomalba, chromatika, seconda prattica